{ sic versus nostri / p. 90 cod. ordinati } naam Lalij versus hx ita skakuler: ---ᴗ–|---ᴗ|-- ubi (= num ᴗ = tò schema mobile indicij.–

p. 1/ מה cf. prolegg. – מהר cf. prolegg. – ח ὀγδοατικός. fine rhythmo מהר modo vox modo inter auctor appellat se. מהר cf. prolegg. שחר

מה Ps. 50, 23. – אחר Ps. 119, 59. – ח Ps. 119, 144 cf. Prolegg – מהלך fines recti malive, ordenat hene noster et vox מהלך (in antiquioribus libris ut Berach. litt. f. 34 appellatam) de vox ח commendat (cf. p. 77) מה Ps. 41, 27. – מהר ibid. – מהר cf. prolegg. – מהר Eccl. 7, 16. – מהר ethicae moralis sapientiae oppugnantur Ps. 15 מה, studio rationis elaboratis (sc.). (cf. p. 16 med.)

p. 2/ מה Pr. 25, 16. – מהר Eccl. 3, 14 – מהר Jer. 10, 20. – ל Pr. 16, 9. – מהר (cf. Soh. III 292, 6)

מה deest in Ms. cod. figuram notariacam cf. prolegg. – ח Ps. 73. – מל. (cf. I 20 b) ratio

metaphora in nostro arcturus, quae arcum cogitationem studiumque hyperbolice designant: מהר – מה מהר – מהר Hiob 38, 32

מהר Maditon ro Pythagor. motus ejus. – מה – מהר Pr. 23, 1. – מה Hiob 34, 3

מהר cf. prolegg. – (p. 3) מה indoles; vis ali quid proferendum. – מה Pr. 6, 10; 24, 33. – מה Aboth

– מהר – מהר Pr. 24, 7. – מהר – מהר interrogativa:

nonne alius spinam suspendit? – מה Pr. 17, 24. – מהר Deut. 32, 14. – מהר Pr. 17, 24. –

מהר cf. prolegg. – מהר auctor in Ms. correctum aliquid. – ח fugitivum et variabile.

p. 4/ מה cf. alluditur ad hor. Aboth – מהר allud. hor. Talmud.

מהר Prov 21, 15. – מהר cf. prolegg. ad מה ~~correxit in hyperaspite 40 b.~~ – ~~Mor Neb. pt. I. loco~~ מהר cf. prolegg. –

cf. prolgg. et notam fin. libri – p. 81 – analiśane lingua an hispanica hic hebraico opponendam? – 81.

– religiosi scriptores vere hos Aristotelem intelligere volent. – hac communi veterum Hebr. sententia cf. inter alios in praef. ad librum

Reg. I, 10, 24; Chron. interpolat. – Reg. I, 4, 33.

cf. veterum allegorica exegesis in , , , , , cf. prolgg. (p. 6) ratio mens activa vel efficax, ratio pura hominem regens, passiva vel secundaria humanus intellectus; a perfectissimo Deo numine abstracta est formatio rationum vi rationis ut fiant intelligentiae. vis vel facultas cogitandi unde definitio hominis oritur quae in initio libelli Pseudo- distincte versui Geneseos 27 adjuncta (cf. p. 20 init.)

p. 15) אֲרָמִית Cant. 1,6.— וְלוֹ initio secundae sectionis errore iteratam.—

(1) מְנוּחוֹת praet. vocalib. praedict. ne quis מְנוּחוֹת (quia quidem quod sequitur erroneum) legat.—

מְנוּחוֹת וּמְנוּחוֹת (p. 73 — מְנוּחוֹת p. 72 cod. ad fin.) ad analog. מְנוּחוֹת.— More Nebb. I 31 מְנוּחוֹת; ib. 34 מְנוּחוֹת; ib. 35 מְנוּחוֹת; ib. 46: מְנוּחוֹת etc.— מְנוּחוֹת p. 89 cod.—

מְנוּחוֹת dum quod recentiores philosophi: hominis naturae, ac contra ejusdem ipsius naturam.

p. 16) מְנוּחוֹת

מְנוּחוֹת Gen. 12,5 et versio Chald.— מְנוּחוֹת ib. 24,33.— מְנוּחוֹת

מְנוּחוֹת

מְנוּחוֹת

מְנוּחוֹת 1 Sam. 1,22,6.— מְנוּחוֹת Gen. 21,33.— מְנוּחוֹת Jer. 20,9.— מְנוּחוֹת forte: haec cognitio non unicuique est, quae Malkeser eberchis Demonstranda est. Verosimilius videtur pauca hic deesse.— מְנוּחוֹת error historicus memorialis scriptoris.— מְנוּחוֹת Gen. 14,23.— מְנוּחוֹת desunt notariae. signa.— מְנוּחוֹת voluit fortasse scribere מְנוּחוֹת.— מְנוּחוֹת Gen. 28,20.— מְנוּחוֹת Deut. 10,18.— מְנוּחוֹת Jer. 30,8.— מְנוּחוֹת ib. seq.— מְנוּחוֹת Jarchy ad Deut. 21,18 e

p. 17) מְנוּחוֹת

מְנוּחוֹת Jer. 49,7.— מְנוּחוֹת ib. 25,16.— מְנוּחוֹת ib. 49,7.— מְנוּחוֹת Is. 42,3.— מְנוּחוֹת Deut. 29,18.— מְנוּחוֹת ib. 17.— מְנוּחוֹת ib. 18.— מְנוּחוֹת ib. 28,18.— מְנוּחוֹת Is. 73,19.— מְנוּחוֹת Exod. 1,1 ubi Chaldaeus ex.—

οἱ Φοινικοὶ ~~Thales~~ vel Iuvenci ~~Thales~~ naturam a spiritu haud disjungendam credebant, excepto si P. M. Tullium audias (Tusc. quaes. I, 16. 17)

humanum docet animum e rotundis atomis compactum, cum corpore evanescere

Pherecyde Syrio. (Scholiast. in ad Iuvenc. rap. 73 a)

cf. Petri Gassendi Syntagma philosoph. Epic. in opp. omnib. Florent. 1729. –

Linguae Talmudicae vocabulum ~~veritatem~~ ~~vita~~ alium significationem tou ἀνθρ, Herelicis assumptis. – et p. 76 cod. intrabitur ut Horatiana[3] the porous. –

p. 18) אדם Gen. 18, 27. – רוח Num. 12, 3. – חבל Eccl. 7, 21.

נשמה veri sapientis est omnium gentium ~~vocabulum~~ in precibus ad Dei humanae salutem adhibendarum ~~rationem~~, nihil ~~aequi illum~~ neque illum quid quamque ullum ~~salutem~~ laborem republ ~~aequi~~ contemnere, nec alium alio honestiorem ducere.

Etenim omnes artes, quae ad humanitatem pertinent habent quaddam commune vinculum et quasi cognatione quaddam inter se continentur (Cic. pro Archia in orat. Lipsiae Monachianae 1699 II 397). – רוח Deut. 7, 4. – נפש Sab. 92, a. –

נשמה Aboth 4, 1. – נשמות ib. – חבל alludit. loc. Eccl. 12, 10. – רוחות i. e. gratiae (cf. p. 79 col.) elementa. – נשמה Ex. 33, 13. – מדות

נפל

נפל Pr. 36. – נפל Deut. 6, 5, interpretat. est talmud.

p. 19) לב

לבב vide Ex. 24, 7. – לבב ib. 32, 31. – מחשבה est vocab. reperiendum, in quo loco ni fallimur, Deus positum erat. – הלוחות Exod. 20, 1

ARC 4°792 107-2

gitur (Krakof. a. Kadr. 1589 fol. 83 in 8. min.) יסוד מורה More Nebb.

: מדמה Cartasia, imaginandi vis. (cf. p. 21) הנה unique in libb. philos. Philosophis

et distinguend. a השכל ut jam monetur (cf. rad. p. 61 ad fin.)

השכל i.e. primordia haec intellectus in animo insita, etiamsi homo e

corpore animoque (compositi) non existat. אי אפשר ut Rabbinorum est. —

והוגה i.e. ut piger et erudito dignoscatur.

עצל Pr. 4, 5. 7. — יגיעי ib. 23, 29. — בצע, vanabalam בצע posse בצוע omissum videtur.

p. 7) ויהי מהומה cf. prolegg. — ויהי בי Ps. 31, 20. — ויהי ib. 27, 13. — ויהי ib. 69, 29. — ויהי minus fine

pauris verbis nostro ex Rabbinorum Pentat. illud (cf. More I, 68 init. Dei definitio.

ויהי Ps. 36, 10. — ויהי מהומה cf. p. 6 init. — ויהי ubi annotavit Buxt. —

p. 8) לעז in posteriori Hebraismo Rabbinorum pariter, ceu cf. Aboth לעז. — ויהי מהומה vid. prolegg. —

ויהי aspernendum an in ויהי? — לעז vel suspicionis vel blasphemiae (gram. lamen obliviscebatur)

index. — p. 9) ויהי מהומה cf. p. 7. — גלגל i.e. fatum (astrorum rotae). ויהי מהומה (cf. p. 21) animi com-

motio, appetitus seu affectibus excitatus, ceu ויהי sensus. — שחר Ps. 16, 8

p. 10) ויהי מהומה — ויהי cf. ויהי pulcrum honestum; ויהי turpe. —

p. 11) ויהי — ויהי quid sibi hic vocabulum velit (an ויהי?) haud extricavimus.

ויהי Ps. 51, 13. — ויהי φαντασία ambitus contemplatione cogitandi; ויהי ratio animalibus

humanis progata; ויהי cf. ויהי, mens suprema; ויהי natura rerum quae in sensus

cadunt. —

p. 12] ὡς ut

Ps. 113, 5. – Is 40 Pr. 4, 22. – Ps 103, 20. – Is 11 Ex. 24, 1. – Ps 29, 11 – Hab. 3, 3. – Ps 11 Ex. 34, 29. – Is Hab. 3, 3. – Jes. 40, 31 gloss. Ambr. Hel. – quod magnum existit, perfecte cognoscendum ut, exemplo 3] p. eaſ[illegible] quae numero dimensionive subjiciuntur; contra eius cognitu fruitionem non cessat quae ut motus tempus et infinitum revera non existunt: salummodo mentis nostrae infirmitas impedit, quo minus Deum rò perfectissimum ὃν intelligamus.

2.

Ps. 31, 20. –

p. 13] Eccl. 9, 10. – Is 11 – Is 11

Job 38, 15. – Ps 11 Gen. 44. – Is 11

imagines rerum animo fictae. – Ps expressio: quod fortasse vocabulum hoc lectu difficile alio modo intelligendum. – Ps 11 anima ab hoc usque ad finem addictae et correcta ad aliam in margine adnotatam lectionem pertinent, in qua memorabilis videtur emendatio vocis Ps in Ps. –

p. 14] Is Berachoth 34, 6; Sabb. 63, a. – Is Jes. 64, 3. – Ps 11 rarum pro usitato et errore, opponitur singulo cujusque animo tempori quae Deum non vovit (Ps) nec donum (Ps) sua excellere dicit. infimus gradus vocatur Is. –